

Technologie a tyranie horší než vězení

- CZ24 News | 12. dubna 2023

Ve vynikajícím politicko-teoretickém díle s názvem „Hrozba velkého jiného“ (s odkazem na hru na „Velkého bratra“ George Orwella) se Shoshana Zuboff stručně zabývá hlavními problémy své knihy [The Age of Surveillance Capitalism - The Fight. for a Human Future at the New Frontier of Power](#) (New York : Public Affairs, Hachette, 2019), které výslovně spojuje s Orwellovým románem [1984](#) .

(Článek Berta Oliviera znovu publikován z [Brownstone.org](#) na [fascism.news](#), volně přeložila Myšpule)

Je docela příznačné, že tím svým čtenářům připomněla, že hlavním Orwellovým cílem v románu *1984* bylo upozornit britskou a americkou společnost, že demokracie není vůbec imunní vůči totalitarismu a že „totalita, pokud se proti ní nebude bojovat, může zvítězit naprosto kdekoli“ (Orwell, cit. Zuboff, str. 16). Jinými slovy, lidé se naprosto mýlí ve svém přesvědčení, že totalitní kontrola jejich životů a jednání prostřednictvím hromadného sledování (jak byla ostatně znázorněna již v roce *1984* , kde byla zachycená v hesle „Velký bratr tě sleduje“) by mohla vždy vycházet pouze ze strany státu , ale ona přitom nevychází. A váháte s pojmenováním zdroje této hrozby dnes (str. 16):

„Jsou to soukromé společnosti praktikující bezprecedentní ekonomickou logiku, kterou nazývám dohledový kapitalismus, které už 19 let doslova tímto směrem unášejí internet a jeho digitální technologie. Tato nová ekonomie, vynalezená vlastně ve společnosti Google v roce 2000, si skrytě nárokuje veškerou soukromou lidskou zkušenost jako bezplatný surový materiál pro převod do behaviorálních dat. Některá data se skutečně používají ke zlepšení jeho služeb, tak jak je často prezentováno v různých aplikacích, ale ten zbytek se dnes proměňuje ve výpočetní produkty, které ovšem předpovídají vaše chování. Tyto předpovědi se pak obchodují na novém tzv. futures trhu, kde naši dozorcí kapitalisté klidně prodávají naše soukromí různým firmám odhodlaným vědět, co pravděpodobně budeme dělat dál.“

Nyní víme, že pravým účelem takového hromadného sledování vůbec není – pokud vůbec někdy jen takový účel měl – pouze sledovat a předvídat chování anonymních spotřebitelů s cílem maximalizovat své zisky; ve skutečnosti je od toho dost daleko. Mezi těmi, kteří dávají přednost tomu, aby zůstali informováni o globálním vývoji a kteří se v tom nespolehají pouze na starší média, je obecně známo, že třeba v takové Číně dnes toto hromadné sledování dosáhlo bodu, kdy jsou občané sledováni prostřednictvím nesčetných kamer na všech veřejných místech. , stejně tak ale jako prostřednictvím svých chytrých telefonů, a to až do bodu, kdy je jejich chování prakticky kompletně a neustále monitorováno a kontrolováno.

Není divu, že Klaus Schwab ze Světového ekonomického fóra (WEF) si nenechá ujít žádnou příležitost pochválit [Čínu](#) jako globální vzor, který by v tomto ohledu měly začít napodobovat také všechny ostatní země. Proto by rozhodně nemělo být žádným velkým překvapením, že investigativní reportérka Whitney Webb, rovněž s jistou narážkou na Orwellovu jasnozřivost, upozorňuje na nápadné podobnosti mezi masovým sledováním, které bylo vyvinuto ve Spojených státech (USA) v roce 2020, a Orwellovým literárním zobrazením budoucí dystopické společnosti v roce 1984 . , který byl ovšem poprvé publikován dokonce již v roce 1949.

V [článku](#) s názvem „Techno-tyranie: Jak národní bezpečnostní stát USA využívá koronavirus k naplnění orwellovské vize,“ je uvedeno toto:

Minulý rok vládní komise vyzvala USA, aby přijaly systém hromadného sledování řízený umělou inteligencí, který daleko přesahuje systém používaný v jakékoli jiné zemi, proto, aby se tak zajistila americká hegemonie v umělé inteligenci. Nyní se pod rouškou boje s koronavirovou krizí rychle odstraňuje mnoho „překážek“, které byly uváděny jako faktory bránící jeho realizaci.

Web pak pokračuje v diskusi o americkém vládním orgánu, který se zaměřil na výzkum způsobů, jak by umělá inteligence (AI) mohla podporovat potřeby národní bezpečnosti a obrany, a který by poskytl podrobnosti týkající se „strukturálních změn“, které by americká společnost a ekonomika musely podstoupit, aby byly schopny udržet si technologickou výhodu a převahu ve vztahu k Číně. Podle toho následně příslušný vládní orgán doporučil, aby USA následovaly příklad Číny a předčily ji, konkrétně pokud jde o některé aspekty technologie řízené AI, v oblasti hromadného sledování.

Jak se také často zdůrazňuje, tak tento postoj k žádoucímu rozvoji sledovací technologie je v rozporu s (byť poměrně nesourodými) veřejnými prohlášeními předních amerických politiků a vládních úředníků, kteří naopak tvrdí, že čínské sledovací systémy s umělou inteligencí představují naopak poměrně významnou hrozbu pro způsob života Američanů). Přesto to však nezabránilo provedení několika fází takové sledovací operace v USA již v roce 2020. Jak je dnes zpětně známo, tak tato implementace byla provedena, ospravedlněna a následně odůvodněna jako součást americké reakce na Covid-19.

Nic z toho samozřejmě vůbec není nové – nyní je dobře známo, že právě Covid byl záminkou k zavedení a implementaci drakonických opatření kontroly a že využití AI bylo jeho nedílnou součástí. Pointa, kterou zde chci zdůraznit, je ta, že by se člověk neměl nechat zmást a myslet si, že strategie kontroly tím skončí, ani že pseudovakcíny Covid byly to poslední nebo to nejhorší z toho všeho, co by se nám mohlo stát od vládců našeho světa. Tedy, že nám dnes mohou zavést total control – úplnou kontrolu, které chtějí skutečně dosáhnout – což je taková úroveň kontroly, kterou by nám nejspíš záviděla i ta utopická fiktivní společnost Velkého bratra z Orwellova románu rok 1984 .

Několik kriticky uvažujících lidí například upozornilo na jednu alarmující skutečnost, totiž, že široce propagované digitální měny centrální banky (CBDC) jsou vlastně jakési trojské koně, jimiž právě dnešní neofašisté řídí jejich současný pokus o celkový „velký reset“ společnosti a celého světa. Cílem jejich ekonomiky je totiž získat úplnou kontrolu nad veškerými aspekty životů lidí.

Na první pohled se navrhovaný přechod z peněžního systému s částečnými rezervami na jednotný systém centrální digitální měny může zdát být i rozumný, zejména pokud slibuje (sice trochu dehumanizující) „pohodlí“ zcela bezhotovostní společnosti. Jak však zdůraznila Naomi Wolfová, v sázce je toho mnohem víc. V rámci diskuse o hrozbě „očkovacích pasů“ pro demokracii píše ([The Bodies of Others](#) , All Seasons Press, 2022, na str. 194):

Nyní je také patrný celosvětový tlak na vládou spravované digitální měny. S digitální měnou, pokud nejste „dobrý občan“, pokud třeba zaplatíte za film, který byste neměli vidět, pokud jdete na divadelní představení, na které byste ale neměli chodit, což očkovací pas samozřejmě pozná, protože jej přece musíte naskenovat, ať jste kdekoli, pak může být klidně váš tok příjmů zcela zastaven nebo třeba mohou být zvýšeny vaše daně nebo váš bankovní účet zkrátka nebude dál fungovat. A z toho už skutečně není návratu.

Reportér se mě zeptal: ‚Ale co když to Američané nepřijmou?‘

A já řekla: ‚Už mluvíš ze světa, který je pryč, pokud se jim to podaří zavést.‘ Protože

pokud neodmítneme očkovací pasy, tak již nebude na výběr. Nebude existovat nic takového, jako odmítnutí jeho přijetí. Kapitalismus dál zkrátka nebude. Volná zábava nebude. Soukromí nebude. Nebudete mít na výběr vůbec v ničem, co chcete ve svém životě dělat.

A nebude z toho úniku.

Zkrátka to by bylo něco, z čeho už by nikdy nebylo návratu. Pokud by skutečně existoval „kopec, na kterém lze zemřít“, pak by to byl právě tento.

Tento druh digitální měny se dnes již běžně používá v Číně a rychle se rozvíjí také v zemích jako je například Británie a Austrálie, abychom zmínili alespoň některé.

Wolf ale vůbec není jediný, kdo varuje před devastujícími důsledky, které by přijetí digitálních měn mělo pro demokracii.

Finanční guruové jako Catherine Austin Fitts a Melissa Cuimmei již signalizovali, že je nutné nepodléhat lžím, nabádáním, hrozbám a jakýmkoliv dalším rétorickým strategiím, které neofašisté mohou použít, aby nás tak dostali do tohoto digitálního finančního vězení. V [rozhovoru](#), kde obrátě shrnula současnou situaci „ve válce“ s globalisty, Cuimmei důrazně varovala, že směřování k digitálním pasům vysvětluje i jejich pokus nechat malé děti „očkovat“ masově: pokud to totiž nemohou udělat ve velkém, nemohli by vtáhnout děti do jejich digitálního řídicího systému, a ten by jim tedy nefungoval. Zdůraznila také, že naše důrazné *odmítnutí jim v tom vyhovět* je ten jediný možný způsob, jak zabránit tomu, aby se toto digitální vězení stalo naší žitou realitou. Musíme se zkrátka konečně naučit říkat „Ne!“

Proč digitální vězení a měna je mnohem efektivnější než Orwellova dystopická společnost Oceánie? Výše uvedený úryvek z Wolfovy knihy již naznačuje, že digitální „měny“, které by byly uvedeny na vašem účtu v Centrální Světové bance, by nebyly *peníze*, které byste mohli utratit, jak uznáte za vhodné; ve skutečnosti by měly status programovatelných poukázek, které by vám vlastně diktovaly, co s nimi můžete a co nemůžete dělat.

Představují tedy vězení mnohem horší než dluh, jakkoli může být paralyzující; pokud nebudete hrát hru na jejich utrácení za to, co je přípustné, mohli byste být doslova donuceni žít nadále bez jídla a bez přístřeší, tedy nakonec vlastně donuceni zemřít. Zároveň digitální pasy, jejichž součástí by byly i tyto měny, představují další sledovací systém, který by zaznamenával vše, co děláte a kamkoli půjdete. Což znamená, že by do něj byl třeba zabudován systém sociálního kreditu, jaký funguje v Číně a byl například podrobně prozkoumán v dystopickém televizním seriálu *Black Mirror*, což by vás mohlo konečně definitivně zlomit.

Austin Fitts ve své [zprávě The Solari Report](#) rozvádí, co lze udělat pro „zastavení CBDC“, což zahrnuje používání hotovosti, kdekoli je to možné, omezení naší závislosti na možnostech digitálních transakcí ve prospěch transakcí analogových a využívání těch ještě stále „dobrých místních bank“ namísto nadnárodního bankovního monstra, a nakonec i proces decentralizace finanční moci, který je možno dále posílit i finanční podporou malých místních podniků, namísto velkých nadnárodních korporací.

Neměli bychom si však rozhodně vůbec dělat iluze, že to bude snadné. Jak nás historie dobře naučila, když se diktátorské mocnosti pokoušejí získat svoji absolutní moc nad životy lidí, tak jejich odpor obvykle naráží na sílu výkonných složek státní moci nebo na jejich způsoby, jak jakýkoliv odpor neutralizovat.

Jak [uvádí](#) Lena Petrova , nedávno se to ukázalo v Nigérii, která byla jednou z prvních zemí na světě (další je Ukrajina), která zavedla CBDC, a kde byla zpočátku velmi vlažná reakce obyvatelstva, kde většina lidí pořád ještě preferuje používání hotovost (částečně proto, že si mnozí z nich zkrátka nemohou dovolit chytré telefony).

Aby toho nebylo málo, tak nigerijská vláda se uchýlila k pochybným podvodům, jako je tisk stále méně peněz a také veřejné žádání lidí, aby bankám odevzdali své „staré“ bankovky a vyměnili je u nich za „nové“, které by se ovšem již neuskutečnily. Výsledek? Lidé hladoví, protože jim chybí hotovost na nákup jídla a nemají nebo nechtějí CBDC, částečně třeba i proto, že jim stále chybí chytré telefony, a částečně třeba proto, že těmto digitálním měnám prostě stále odolávají.

Je těžké říci, zda pochybnosti Nigerijců o CBDC mají kořeny v jejich povědomí o tom, že jakmile jednou přijmou digitální pas, jehož součástí budou také tyto měny, tak umožní vládě úplný dohled a kontrolu nad obyvatelstvem. Čas ještě ukáže, zda Nigerijci tuto orwellovskou noční můru nakonec přijmou.

Což mě přivádí k jednomu významnému filozofickému východisku, které je základem jakéhokoli argumentu o vzdorování úsilí o diktátorskou moc prostřednictvím hromadného sledování. Jak by měl každý osvícený člověk vědět, tak existují různé druhy moci. Jedna taková rozmanitost moci je zapouzdřena ve slavném mottu Immanuela Kanta o osvětlení, formulovaném v jeho slavné eseji z 18. století „[Co je osvětlení?](#)“ Heslo zní: „*Sapere aude !*“ a překládá se jako „Měj odvahu myslet sám za sebe“ nebo také možná známější „Odvaž se myslet!“

Dalo by se říci, že toto motto koresponduje s tím, čím se například zabývají přispěvatelé do aktivit Brownstone Institute. Důraz na kritickou intelektuální angažovanost je zde i proto nepostradatelný. Ale je to dostačující? Tvrdila bych, že zatímco teorie řečového aktu přesně prokázala – s důrazem na pragmatický aspekt jazyka –, že mluvení (a dalo by se k tomu přidat i psaní) tak že již „něco dělá“, a hned existuje další smysl slova „dělat“.

Toto je další význam slova *jednání* právě ve smyslu, s nímž se setkáváme v teorii diskurzu – který nám zřetelně demonstruje provázanost mluvení (nebo psaní) a našeho jednání prostřednictvím provázanosti jazyka s mocenskými vztahy. To znamená, že používání jazyka se prolíná s *akcemi*, které nacházejí svůj korelát (y) právě v mluvení a psaní. To je také slučitelné s přesvědčením Hannah Arendtové o práci, či práci a jednání (složky vita *activa*), kdy toto *jednání* – ve smyslu verbálního angažmá s druhými, obecně pro politické účely, je tím nejvyšším ztělesněním lidské činnosti.

Filozofové Michael Hardt a Antonio Negri vrhli důležité světlo na otázku souvislosti mezi Kantovým „*Sapere aude !*“. a akce. Ve třetím díle své magisterské trilogie [Commonwealth](#) (Cambridge, Massachusetts, Harvard University Press, 2009; další dva díly jsou [Empire](#) a [Multitude](#)), tvrdí, že ačkoli Kantův „hlavní hlas“ ukazuje, že byl skutečně osvícenským filozofem transcendentální metoda, která odkryla podmínky možnosti jistého poznání jevového světa ovládaného právem, ale v implikaci praktického života svědomité společenské a politické odpovědnosti se v Kantově díle objevuje i ten jen poměrně vzácně postřehnutelný „vedlejší hlas“. .

To podle nich ukazuje na alternativu k modernímu mocenskému komplexu, kterou právě potvrzuje Kantův „hlavní hlas“, a naráží na ni početně v jeho mottu, vyjádřeném ve výše zmíněném krátkém eseji o osvětlení. Dále tvrdí, že německý myslitel rozvinul své heslo poněkud nejednoznačně – na jedné straně „Odvaž se myslet“ nepodkopává jeho povzbuzení, aby občané plnili své různé úkoly poslušně a platili řádně panovníkovi své daně. Není třeba zdůrazňovat, že takový přístup znamená hlavně další posílení společenského a politického *status quo*. Ale na druhou stranu tvrdí, že Kant sám vytváří otvor pro čtení této osvícenské exhortace (str. 17):

[...] proti srsti: „odvážit se vědět“ ve skutečnosti zároveň znamená také „umět se odvážit“. Tato jednoduchá inverze naznačuje potřebnou smělost a odvahu, spolu s riziky, které s sebou nese autonomní myšlení, mluvení a jednání. Toto je jakýsi menší Kant, ne ten tak smělý, ten smělý Kant, který je ale často skrytý, podzemní, pohřbený ve vlastních textech, ale přitom čas od času propuká divokou, sopečnou, velmi ničivou silou. Rozum zde již není základem nějaké povinnosti, která podporuje zavedenou společenskou autoritu, ale je spíše jakousi neposlušnou, až vzpurnou silou, která prolamuje neměnnost přítomnosti a objevuje vše nové. Proč bychom se koneckonců měli odvažovat myslet a mluvit sami za sebe, když tyto schopnosti mají být pokaždé okamžitě umlčeny náhubkem poslušnosti?

Hardtovi a Negrimu zde nelze nic vytknout; všimněte si výše, že zahrnují „herectví“ mezi ty věci, pro které člověk vyžaduje odvahu k tomu „odvážit se“. Jak bylo již dříve zdůrazněno v jedné diskusi o kritické teorii a jejich interpretaci Kanta v otázce herectví, tak ke konci své eseje Kant odhaluje radikální důsledky svého argumentu: pokud se vládce nepodřídí (sebe sama) stejným racionálním pravidlům, kterými se řídí jednání občanů, tak není ze strany těchto občanů již vůbec žádná povinnost poslouchat takového panovníka.

Jinými slovy, vzpoura je oprávněná, když úřady samy nejednají rozumně (což zahrnuje principy etické racionality), ale v důsledku ještě neoprávněně, ne-li přímo agresivně, vůči svým vlastním občanům.

Z toho plyne poučení, že pokud jde o nevyhnutelnou potřebu jednat, když racionální argumenty v diskusi s potenciálními utlačovateli nikam nevedou. Je tomu tak zejména tehdy, když je zřejmé, že tito utlačovatelé ani vzdáleně nemají zájem o rozumnou výměnu myšlenek, ale souhrnně se uchylují k současné nerozumné inkarnaci technické racionality, totiž hromadnému sledování řízenému umělou inteligencí, s cílem podrobit si tak celé populace.

Taková akce neposlušnosti pak může mít třeba podobu odmítnutí „očkování“ a nebo odmítnutí CBDC, ale je stále zřejmější, že tváří v tvář nelítostným strategiím podrobení si nás za každou cenu ze strany zcela bezskrupulózních globalistů bude již ale dnes nezbytně nutné spojit kritické myšlení s činy.

[ZDROJ](#)

Překlad: Myšpule/myspulesvet.org